

ONDER NIEUWE LEIDING

De vrouwelijke directie van het Toonkunstorkest stelt zich voor

zm.— Vijf en zevenig treden moesten wij beklimmen voor wij de recreatiezaal in „De Bij” te Koog aan de Zaan hadden bereikt. Het doel van onze tocht gold de nieuw benoemde dirigente van het orkest der Maatschappij tot Bevordering der Toonkunst, afd. Zaanstreek, dat hier haar wekelijksche repetities houdt.

Op onze vraag aan mevrouw Frieda Belinfante om ons iets over haar muzikale loopbaan te vertellen was zij dadelijk bereid hieromtrent het één en ander mede te deelen.

De dirigente is geboren in 1904 en zette de eerste schreden op het pad der muse op 17-jarigen leeftijd als violoncelliste.

Haar carrière begon zij als solo-celliste bij de Haarlemsche Orkest-vereening, waarna zij vele malen zoowel in binnen- als buitenland optrad.

Directie-stoel.

De directie trok haar echter meer aan en in 1935 verwisselde zij het solisten-podium voor de directie-stoel.

Mevrouw Belinfante ontving haar opleiding in Zwitserland bij dr. Hermann Scherchen en behaalde den eersten prijs van het eind-concours. Zij ontving daarop de uitnoodiging als gast in Genève het Orchestre de la Suisse Romande te dirigeren.

In de voor-oorlogsche jaren van haar dirigente-tijd leidde mevrouw Belinfante verschillende koren en

had een eigen kamerorkest, dat in den oorlog is opgeheven.

Tevens was zij voor den oorlog dirigente van het Amsterdamsch studenten-koor en -orkest.

Voor de radio.

Ook voor de radio is mevrouw Belinfante geen onbekende. Zoowel in de voor-oorlogsche jaren als heden ten dage treedt zij geregeld met de radio-orkesten voor den microfoon op.

Op het gebied van het muziekonderwijs heeft zij eveneens haar sporen verdiend. Eenige jaren was zij leidster van de orkestklasse aan het Muzieklyceum, terwijl zij in de oorlogsjaren een orkestklasse leidde van het Amsterdamsch conservatorium, waardoor Joodsche leerlingen in de gelegenheid gesteld werden de orkestklasse te volgen.

De Toonkunst-dirigente heeft geen voorkeur voor bepaalde componisten, zoodat wij in de toekomst zoowel werken van Beethoven, Bach, Schubert e.a. zullen hooren als van de hedendaagsche componisten.

Wij wenschen het Toonkunstorkest met zijn nieuwe dirigente in de toekomst veel succes en spreken de hoop uit, dat de Zaanstreek binnenkort een symphonie-orkest zal hebben, waarop wij trotsch kunnen zijn.

Mooi Toonkunst-programma

*Uitstekend uitgevoerd onder leiding
van Mevr. Fr. Belinfante*

zm.— Deze avond maakten wij in Verkade's recreatiezaal kennis met mevr. Frida Belinfante als de nieuwe dirigente van het Toonkunst-Orkest en de kennismaking is in alle opzichten een aangename geweest.

Een mooi programma werd op uitstekende wijze uitgevoerd en de enkele minder gelukkige passages mogen we gerust voor 't grootste deel op rekening van de tropische hitte stellen, die het aangenamer maakt om waterpolo te spelen dan een moeilijk symphonie-programma uit te voeren.

Want moeilijk was het; mevr. Belinfante heeft ons zeker niet willen overrompelen door een gemakkelijk programma subliem uit te voeren en toch heeft zij ons weten te boeien van het begin tot het eind, zodat wij haar hebben overrompeld met een hartelijk, zeer verdiend applaus, dat wij haar staande brachten.

O, er was nog het een en ander te wensen, hier en daar ongelijke inzetten, enkele onzuiverheden, b.v. in gebroken accoorden-passages bij de strijkers, maar wie de grote moeilijkheden kent van het spelen bij een dergelijke temperatuur, wie weet, hoe de snaarinstrumenten dan onder het spelen kunnen zakken (of opkruipen), hoe de blazers de uiterste voorzichtigheid moeten betrachten, die waardeert des te meer de prestaties van deze avond en we mogen de blazers, die enfants terribles van het orkest, wel een extra pluim geven voor het „onder moeilijke omstandigheden” spelen van hun solotrekjes, waartoe de uitgevoerde werken zo vaak de gelegenheid gaven.

Waar het het debuut van de dirigente was, mogen wij nog even de aandacht op haar zelf vestigen. Zij

bleek een geboren orkest-dirigente te zijn, haar directie is duidelijk, zonder vrouwelijke coquetterie en show, ja, haar gebaren zijn zelfs af en toe wat hoekig, maar juist dat komt de duidelijkheid ten goede. Het moet prettig zijn onder haar te spelen en er werd ook prettig gemusiceerd, wat hard studeren in 't geheel niet uitsluit. Integendeel, dit is een der waarborgen voor een goede toekomst, die het orkest zeer zeker tegemoet gaat.

De werken zelf: zij waren, misschien met uitzondering van de Ouverture van Mendelssohn, vrij bekende werken van Beethoven, Schubert en de eertijds verbodene. Maar gaat U ze zelf in Krommenie horen, a.u.b., muziek is toch uiteindelijk een kwestie van horen en hoewel het mijn taak is U er over te schrijven, ben ik er van overtuigd, dat het beter is de werken zelf, de klank in U op te nemen. Ik zelf vond de „Fingalshöhle” wel het mooiste, die verklanking van het geklots der golven tegen de rotsen, hoewel ik hem hier en daar iets langzamer denk, maar ik ben nu eenmaal waarschijnlijk wat meer mediterend van aanleg dan mevr. Belinfante en deze opvatting was wel heel erg mooi en hield het werk fris.

Als men op de 2e avond in Krommenie een beroep mocht doen om Toonkunst te steunen, zegt U dan niet direct: „Vandaag niet, koopman”, maar onderzoek grondig of U het met dat beroep eens bent, of ook U wilt meewerken de alom om zich heengrijpende vervlakking tegen te gaan.

Meewerking op de voor U meest juiste wijze is de beste uiting van dankbaarheid, die we zeer zeker ook deze avond aan de uitvoerenden schuldig waren.

v. d. VEEN,

